

MEHMET Y. YILMAZ

Yayın Tarihi	23.01.2016
Tiraj	360589
Referans	54349926
Yayın	Hürriyet
Yayın Tipi	Gazete
Dağılım	Ulusal
Sayfa	27
Reklam Eşdeğeri	23.674,96 \$
StxCm	129,17

Küpür

Metin

Sayfa: 27

**Mehmet
Y. YILMAZ**

myy@hurriyet.com.tr Fax: 0212 677 03 27

Suudi Kralı'nın hediyeleri ve bir örnek

YILLARDIR devlet büyüklerimize yabancı devlet adamlarının verdiği hediyelerin peşinde koştum, tıknafes oldum, bir yere varabilmiş değilim.

Şimdi önce size bir anı anlatacağım.

Bunu, Türkiye'nin **eski Belgrad Büyükelçisi Süha Umar**'ın "**Belgrad-500 Yıl Sonra**" isimli anı kitabında okudum. (Boyut Yayınevi)

Türkiye-Sırbistan ilişkilerinin bir türlü düzelme

1 ay içinde kurumlarına teslim etmek zorundalar.

Kanun o kadar kapsamlı yazılmış ki "**imzalı fotoğrafların çerçevelerinin**" bildirimine gerek olmadığı dahi vurgulanmış.

Bu kanuna bağlı olarak çıkarılan Mal Bildiriminde Bulunulması Hakkındaki Yönetmelik'in "Hediye ve hibe" başlıklı 14. maddesinde de ilgili kişilerin, yurtdışındayken kendisine verilen hediyenin

bilmediği bir dönemde Belgrad'da ilişkileri haline yoluna koymak için önemli bir görev yerine getiren **Umar**'ın anılarında, zamanın **Cumhurbaşkanı Abdullah Gül**'ün Sırbistan ziyareti ile ilgili şöyle bir bölüm var:

“Ziyaret öncesinde **Tadiç** (Zamanın Sırbistan Cumhurbaşkanı) ile yaptığım görüşmede, **Gül**'ün kendisine bir armağan vereceğini, bunun geleneğimiz gereği olduğunu söyledim ve özel bir isteği olup olmadığını sordum. **Bu konuda bir kısıtlama veya dikkate almamız gereken bir kural varsa, öğrenmek istedim.** Belgrad'da göreve başladıktan sonra birçok kez Cumhurbaşkanlığı Sarayı'na gitmiştim. **Tadiç** ile görüşmeye girmeden önce kısa süre beklediğim kabul salonunda, camekânlar içinde sergilenen çok sayıda armağan vardı. Her birinin önüne, armağanın hangi tarihte ve kim, hangi devlet başkanı tarafından verildiğini gösteren, küçük pirinç levhalar yerleştirilmişti.”

“**Tadiç, Sırbistan Cumhurbaşkanı'nın, yabancı ülke devlet başkanlarından 50 doları geçen armağan almalarına izin verilmediğini, bu bedelin üzerindeki armağanların, devletin demirbaşına kaydedildiğini ve kabul salonunda sergilendi-**

belirtilen miktarın üzerinde bir değeri olduğunun saptanması halinde, Türkiye'ye dönüşünde **10 gün içinde** defterdarlığa değer takdiri için hediye göndermesi gerektiği yazılı.

Maddede takdir komisyonunun (defterdarlıklar) 10 gün içinde hediye değerini tespit edeceği, kanunda belirtilen değeri aşması halinde ise hediye ilgilinin çalıştığı kuruma verilmesi de öngörülüyor.

Bunun aksine davrananlar hakkında **3 yıldan 5 yıla varan hapis cezası** söz konusu.

Devlet Memurları Kanunu'nun 29. maddesinde de kamu görevlilerinin yurtiçindeki kişilerden alabilecekleri armağanların niteliği düzenlenmiş. Maddede, “Devlet memurlarının doğrudan doğruya veya aracılığı ile hediye istemeleri ve görevleri sırasında olmasa dahi menfaat sağlama amacı ile hediye kabul etmeleri veya iş sahiplerinden borç para istemeleri ve almaları yasaktır” deniliyor.

Bu köşede yıllardır Suudi Kralı'nın devlet yöneticilerimize ve eşlerine verdiği hediyelerin akıbetini sordum. Hâlâ bir yanıt alabilmiş değiliz.

Sadece Suudi Kralı'nın hediyeleri değil tabii. Okudunuz, kanun ve

ğini söyledi. Mimari konulara ilgi duyduğunu, bu nedenle söz konusu bedeli geçmeyecek bu tür bir **kitap** almaktan memnun olacağını söyledi. Bunu da Ankara'ya bildirdim.”

Anıların ilgili bölümü burada böylece bitiyor, şimdi dönüp memleketimize bir bakalım.

Türkiye’de de bu konuyu, **Mal Bildiriminde Bulunulması, Rüşvet ve Yolsuzluklarla Mücadele Kanunu**’nun 3. maddesi düzenliyor.

Kanuna göre kamu görevlileri, yabancı devlet adamlarından aldıkları tarihteki **değeri on aylık net asgari ücreti aşan hediye ve hibe niteliğindeki eşyayı, aldıkları tarihten itibaren**

yönetmelik çok açık.

Geçenlerde İtalya’da çıkan bir tartışmadan da öğrendik ki (bu köşede yazmıştım) Suudiler sadece devlet yöneticilerine değil, resmi heyetteki herkese, rütbesine göre armağanlar da veriyorlarmış.

Bunlarla ilgili bir bilginiz de olmadı.

Süha Umar’ın anılarında, **Tadiç** ile ilgili size de aktardığım bu bölümü okurken **“büyük devlet”** nedir diye düşünme fırsatı da buldum.

Sırbistan bize göre küçücük bir ülke ama görüyorsunuz ki sağlam bir gelenekleri ve kurallara uymaya özen gösteren yöneticileri var.

Kim bilir, belki günün birinde bizde de olur!

Böyle politikacılar da var

■ **BUGÜN** İstanbul’da misafir ettiğimiz **ABD Başkan Yardımcısı Joe Biden**, geçtiğimiz Mayıs ayında 46 yaşındaki oğlunu kanserden kaybetti.

Biden’ın oğlu, hastalığa yakalandığı tarihte **Delaware Eyalet Başsavcısı** olarak görev yapıyordu.

Hastalık nedeniyle görevinden istifa edeceği ve bu nedenle maaşının kesilmesi de söz konusu olacaktı.

Joe Biden ve oğlu

sana gereken parayı, ne zaman ihtiyacın olursa veririm.”

Hastalanan başsavcı, babası ABD Başkan Yardımcısı ve tedavi masrafları için oturdukları evi satmayı düşünüyorlar!

Belli ki maaşlarıyla geçinmeye çalışmışlar, komisyonlarla, rüşvetlerle vs işleri olmamış. Arkadaşına yardım etmek isteyen ABD Başkanı. **“Bir telefon açayım da şu banka sana ucuz kredi**

Olacağı için **Jill** ve eşi **Jill** ağır tedavi masraflarını nasıl karşılayabileceklerini düşünmüşler.

İşin içinden çıkamayacaklarını görünce oturdukları evi satmaya karar vermişler.

Durum **ABD Başkanı Obama**'nın kulağına gidince **Biden**'a şöyle demiş:

“Evi satmayın. Evi satmayacağına söz ver,

(/padphoto/54349926/27/4877a78f-cd44-e011-a5b3-001a6465f174)

versin” demiyor, demek aklına gelmiyor, kendisi vermeyi öneriyor.

Devletin ballı ihalelerinden nasiplenen işadamlarını devreye sokmak akıllarına gelmiyor.

Havuz kurdurtmuyorlar, **“sponsor”** kabul etmiyorlar.

Dünyada böyle politikacılar da var işte!

Bugünkü Haberciniz (/haberci/basin/4877a78f-cd44-e011-a5b3-001a6465f174/348)

Gelişmiş Sürüm (<http://gold.ajanspress.com.tr/extp/NTQzNDk5MjYmMSYxOTQ3MyYwJjE=>)

Ajanspress Haberci